



Μηνιαῖον σύγγραμμα εἰκονογραφημένον

Διευθυντῆς **ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ** ἰδιοκτήτης

### ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Δὲν θὰ ἐκπλαγῆτε βεβαίως ὅταν λάβητε ἀντὶ τοῦ τακτικοῦ φύλλου τὸ ἀνά χεῖρας ἡμίφυλλον ἐκ τοῦ ὁποῖου θὰ πληροφορηθῆτε ὅτι ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἐρρίφθη ἡ πατρίς ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Εὐρώπης, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἔκδοσις τακτικοῦ φύλλου.

Μὲ ποίαν ἡρεμίαν ψυχῆς καὶ γαλήνην πνεύματος νὰ καταγείνη ἡ Διεύθυνσις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ φύλλου, νῦν ὅτε ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ σφριγῶντας ἀνδράς μάχεται τὴν στιγμήν ταύτην εἰς τὰ σύνορα καὶ αὐτὸς δὲ ὁ διευθυντῆς τοῦ περιοδικοῦ ἀκολουθεῖ ὅσον οὔπω τοὺς δύο αὐτοῦ ἀδελφοὺς, ἀγωνιζομένους εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, νῦν ὅτε συνέχει τὴν ψυχὴν αὐτῆς πένθος βαρὺ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς συνεργάτου Δ. Δάμτσα ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος ἐν Βελεστίνῳ ;

Ἄλλὰ καὶ ἂν ἐπετυγχάνετο ἡ τακτικὴ καὶ διὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ, εἰς τίνας ἐκ τῶν συνδρομητῶν μου ἤθελε τοῦτο ἀποσταλῆ ;

Εἰς τοὺς ἐν Κρήτῃ ; Ἄλλ' ἐκεῖνοι ἀπὸ μηνῶν πλέον ἐγκατέλειψαν τὴν πάτριον γῆν φεύγοντες τὰς σφαγὰς καὶ τὰς δηλώσεις τῶν τουρκικῶν ὀρδῶν καὶ τῶν στρατῶν τῆς βαρβάρου Εὐρώπης, ἡ ὁποία ἐνῶ ἔλεγεν ὅτι ἀπέστειλε ἐκεῖ τοὺς στόλους τῆς διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, οἵτινες ζητοῦσι διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὅ,τι πολυτιμώτερον καὶ ἀγιώτερον ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, τὴν ἐλευθερίαν των, αἰφνης μεταβληθεῖσα εἰς θεραπαινίδα τῆς Τουρκίας καὶ σύμμαχον, βομβαρ-

δίξει τοὺς ἀνδρείους ἐπαναστάτας, καταστρέφει οἰκίας καὶ βεβηλοὶ ναοὺς.

Ποῦ ν' ἀποσταλῆ τὸ «Παιδικὸν φύλλον»;

Εἰς τοὺς ἐν Κων[σταντινῶν] πόλει, Σμύρῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλα, Χίῳ, Δράμῃ, Μυτιλήνῃ καὶ τῇ λοιπῇ Τουρκικῇ Ἑλλάδι συνδρομητὰς αὐτοῦ; Ἄλλ' ἔχει διὰ Σουλτανικοῦ ἰραδὲ ἀπηγορεύθη ἡ εἰσαγωγή τοῦ μικροῦ μας φύλλου, διότι ἡ τουρκικὴ λογοκρισία εὔρεν ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ δημοσιευομένη ὕλη δύναται νὰ ἐξεγείρῃ τὰ φρονήματα τῶν ἑλληνοπαίδων καὶ νὰ διαταραχθῆ ἡ ἡσυχία τῆς ἐπικρατείας τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμήτ!

Ποῦ ν' ἀποσταλῆ τὸ «Παιδικὸν φύλλον»;

Εἰς τοὺς ἐν Ἄρτῃ καὶ Θεσσαλίᾳ συνδρομητὰς μου, ἀνερχομένους ἐν ἅλῳ εἰς 1200 κατὰ τὸν ἐν τῷ γραφεῖῳ μου καταλογον; Ἄλλ' ἡ Ἄρτα καὶ ἡ Θεσσαλία, μικροὶ μου φίλοι, γνωρίζετε ὅτι ἡρημώθησαν ἐντελῶς. Ὁ Βῶλος, ἡ Λάρισα, τὰ Τρίκκαλα, ἡ Καλαμπάκα, ἡ Καρδίτσα, ὁ Ἄλμυρός, ὁ Τύρναβος, τὰ Φέρσαλα ἐκενώθησαν, ὑποχωρήσαντος μέχρι Δομοκοῦ τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ. Τὰ γυναικόπαιδα ἐγκατέλειψαν τὰς ἐστίας τῶν ἐν φρίκῃ!

Σεῖς, μικρά μου παιδιὰ, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας σας δὲν δύνασθε νὰ προσφέρητε τὸν φόρον τοῦ αἵματος εἰς τὴν πατρίδα, γονυπετήτατε πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος καὶ προσευχηθῆτε ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν· εὐχηθῆτε εἰς τὴν μητέρα τοῦ Χριστοῦ τὴν πολυεὐπλαγχνον νὰ φυλάξῃ τὴν γλυκεῖαν ἡμῶν πατρίδα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς συντριβούσα τὸ κράτος τοῦ ἔθρου· δεηθῆτε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἡρώων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμά των τὴν γῆν τῆς Κρήτης, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἡπείρου· παρακαλέσατε τὸν Θεὸν ν' ἀποστείλῃ φύλακα ἀγγελον προστάτην ἀτυχῶν ἀδελφῶν αἰχμαλωτισθέντων ὑπὸ τοῦ ἔθρου· δεηθῆτε εἰς τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ νὰ ἐπιχύσῃ παρηγορίας καὶ ἐλπίδος βάλσαμον εἰς τοὺς πληγωθέντας ἀδελφούς μας· ἱκετεύσατε τὸν Χριστὸν νὰ γείνη Ἰλιεὺς εἰς τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν πατρίδα καὶ ν' ἀναστήσῃ αὐτὴν ὡς Αὐτὸς ἀνέστη, ἀφοῦ ἐδοκίμασεν ὅπως καὶ Ἐκεῖνος τόσα μαρτύρια διότι ἐπεχείρησε νὰ φέρῃ εἰς τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Καὶ τότε, ὅταν ἡ Ἑλλάς ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν ἐφιαλτην ὁ ὅποιος πιέζει τὴν ψυχὴν τῆς, ὅταν αἱ πτωχαὶ τῆς κυανολεύκου σημαίας ἐξαγνίσουν τὸν ἀέρα τῆς Θεσσαλίας, τὸν ὅποιον ἐμόλυνε τουρκικὴ πνοή, ὅταν αἱ χριστιανικαὶ οἰκογένειαι αἱ φεύγουσαι γυμναὶ ἀνά τὰ ὄρη ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν, ὅταν ἡ πατρίς ἡμῶν ὡς φιλόστοργος μήτηρ περισφιγῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τοὺς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διεσπαρμένους ἀδελφούς μας, ὅταν ἡ καλὴ ἐλαία, τὸ δένδρον τῆς εἰρήνης, σκιάσῃ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς τὴν αἱματοσταλακτον χώραν μας, ὅταν ἐπανέλθῃ ἡ ἡρεμία εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν, τότε δὲν θὰ λησμενήσῃ τὰς πρὸς τοὺς μικροὺς τῆς φίλους ὑποχρεώσεις τῆς ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» καὶ θὰ σπεύσῃ ν' ἀναπληρώσῃ τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἡμιφύλλου δημιουργηθὲν κενόν.

Εὐχηθῆτε νὰ ἦναι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ δεχθῆτε τοὺς ἀσπασμούς μου.

Ἡ Διεύθυνσις.



Ἄσπασμα νὰ ἐμολογήσω ὅτι τὴν συγκίνησιν τὴν ὅποιαν ἐδοκίμασα κατὰ τὰς κρίσεις αὐτὰς ἡμέρας τὰς ὅποιαις διέρχεται ἡ πατρίς ἡμῶν, ἐμετρίασεν ἐπαισθητικῶς πλῆθος ἐπιστολῶν τῶν μικρῶν μου φίλων, τῶν ὅποιων μερικὰς παραθέτω ἐνταῦθα, διὰ νὰ ἰδῆτε μὲ πόσον ἐνθουσιασμὸν καὶ πόσῃ ἀγάπῃ ἐκφράζονται περὶ ἐμοῦ.

— Πῶς ἤγγισεν τόσον νὰ ἐκδοθῆ τὸ ἀγαπητὸν «Παιδικὸν φύλλον»; Φαντασθῆτε τὴν ἀνυπομονήσιν μου! Ὡς ἐκ τῆς μηνιαίας ἐκδόσεως τοῦ λαμβάνω τὴν ευκαιρίαν νὰ τὸ ἀναγινώσκω μερικὰς τῆς ἐβδομάδος. Ἐτέλος τότε θὰ ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός, ἀφοῦ οἱ συνδρομηταὶ προσέρχονται ἀσπασμοί.

Γ. Καρατιῦς.

— Σπεύδω νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς, κ. Διευθυντά, τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰς ὠφελείας καὶ τὰς τέρψεις τὰς ὅποιαις διὰ τοῦ ὠφελιμιτάτου ὑμῶν περιοδικοῦ μοὶ παρέχετε. Μετὰ τῆς ἀπειρου μου εὐγνωμοσύνης ἐκφράζω ὑμῖν καὶ τὰς εὐκρινεστέρους ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας σας εὐχὰς μου. Ἐσο εὐδαίμων πάντοτε. Ὁ συνδρομητὴς σας

ἔτρος Ν. Κοκονδύνης.

— Μυριστὰς καὶ ἐγὼ ἤδη ἐκφράζω τὸν θαυμασμὸν μου διὰ τὰ ἀληθῆς θαυμαστὰ καὶ ἐξαιρετικὰ περιοδικὰ σας καὶ ὡς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν τιμὴν ἠξίωσε τὸ «Παιδικὸν μας φύλλον» ἡ Δ.Μ. ἡ σίλισσα ἐγγράφασα συνδρομητὴν τὸν πρίντιν Τη. Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ. Ὁ συνδρομητὴς σας

Σπυριδίων Π. Κανακῶ

— Φίλον φύλλον. Δὲν εὐρίσκω λέξεις ἐκφράσαι τὸν θαυμασμὸν μου διὰ τὸ τοῦ σου φύλλον. Ἦτο πραγματικῶς ἐν ἄριστον.

Μίαν ἡμέραν ἀνέγνωσα εἰς ἓν φύλλον μουμαί ποίας καθημερινῆς ἐφημερίδος— ἔοτης· δημοσιεύει ἐν τοῖμα τοῦ διε «Παιδικοῦ φύλλου» κ. Κοτσλοπούλ, ναχωρῆσαι εἰς Κρήτην τοῦ πρίγκιπτος Ὀρμουμένος ἐκ περιεργείας ἡγῶρασε τὴν καὶ ἀνέγνωσα τὸ ἐν λόγῳ παίημασόν μου ἤσπεσε, τόσον ὠραία· μετὰ ἐπὶ τὸ ἐμαθα δισὸν ἐκ στήθους μὲ δύο ἡμερῶν τοῦ ἀνέγνωσα. Τὸ ἐσπέρας ἐπῆγε τερα εἰς μίαν ἐσπερίδα διδομένην εἰς τοῦ «Ὀμίλου τῶν Φιλομούσων» ὑπὸ ναστασιᾶδου, ἔκει τὸ ἤκουσα πάλι μενον, ὅτε καὶ σὲ βεβαίῳ ἦτο ἐξο πάλιν διεσχόμενος ἐκ τοῦ μουσικοῦ τοῦ Βελουδίου, τὸ βλέπω, τονισμὲ ἐμβατήριον ὑπὸ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τῆς Ἰωσήφ Κεῖσαρη. Εἰσῆλθον ἀμέσως στήμα ὅπου καὶ τὸ ἡγόρασα Ἄλλὰ πῆν μου τὸ λέγω, δὲν ξευρω γὰρ ἀπὸ πηγαίνω λοιπὸν ὁ κολός σου μὲ καὶ φίλον μου ὁ ὅποιος εἰξεύρει πᾶνον λαμ

βάσω νὰ μοῦ τὸ παίη, τόσες φορές ὅσον πον νὰ μάθω τὸν ἦχο καὶ νὰ μπορῶ νὰ τὸ τραγουδῶ δ.ἀ τὸν κόπον τοῦ διὰ τοῦ ἔχθρισα τὸ κομμάτι, διότι εἰς ἐμὲ ἦτο πλῆρον ἀχρηστον. Καὶ τώρα δὲν καμία φορά εἶμαι εὐθυμὸς καὶ θέλω νὰ τραγουδήσω, καθὼς λ. γ. τώρα πού σου γράφω, τραγουδῶ μὰ δὲν φαντάζεσαι μὲ ποίαν χαρὰν. «Πέτα βασιλοπούλο μου τῆς πατρίδος μας καμάρι...»

Τελευτήρια. Τὸ γράμμα αὐτὸ τὸ εἶχα γράφει τὴν τετάρτην καὶ ἐσκόπευα νὰ τὸ στείλω τὸ Σάββατον. Τώρα ἐδιάδασα εἰς τὴν «Πρωίαν» ὅτι ὁ Πρίγκιπς Χριστοφορος ἐνεγράφη συνδρομητὴς σου. Φαντάζεσαι τὴν χαρὰν μου; Δὲν τὸ πιστεύω Ἄλλὰ ποία τιμὴ ἀληθῆς, ἀ! Αὐτὸ πιστεύω νὰ σ' ἐνθαρρύνῃ. Ζήτω τὸ «Παιδικόν».

•Γ. Σερούϊος Εὐμολπις ἐτῶν 13•

— Κύριε διευθυντά Ἀπερίγητος ἦτο ἡ χαρὰ μου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ ἡν ἔλαθον τὴν «Βιβλιοθήκην» τοῦ «Παιδοῦ φύλλου». Ἐμελέτησα διὰ τὰ ποιήματα καὶ μοῦ ἔπεισαν τόσον πολὺ, ὥστε ἐκ τῆς συγκίνησεως ἡ ἀρετὴν τὰ ἐγὼ ἀποστήθισα Διὰ τὴν ἀρετὴν ἐκφράσω τὸν θαυμασμὸν μου.

καὶ ἀσπάζητι τοῦτον, σὲ παρακαλῶ, ἐκ μέρους μου. Ἄχ! αὐτὸς ὁ διανομέης σου, πολυαγαπημένον μου φύλλον, πόσον μὲ προσέβαλε! Ὅσοι ἤλθον εἰς τὸ γραφεῖόν σου διὰ νὰ ζητήσω τὸ φύλλον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα λάβει, μὲ ἤρωτησεν ... ἐάν εἶχαν ἤσυχον τὴν συνείδησιν! Εἰπέ του λοιπόν, σὲ παρακαλῶ, ἄλλην φοράν νὰ θέτῃ τὸ φύλλον εἰς τὸ ἴδιόν μου (μεσαῖον) πατωμα, διὰ νὰ μὴ μὲ προσβάλλῃ ἄλλοτε καὶ νὰ μὲ κἀνῃ νὰ κλαίω ὅταν ἐπαγγέγομαι εἰς τὴν οἰκίαν μου. Λαμβάνω μέρος εἰς τὸν ἄγδρον διαγωνισμὸν καὶ νὰ μοῦ δημοσιεύσῃς, ἐάν σοῦ ἀρέσουν, ἀγαπητόν μου φύλλον, τὰ συναποτελόμενα «Πνεύματα μικρῶν» ἐπίσης δὲ καὶ τὰς «Ἀσκήσεις» ἄσων τὸν δυνάτων τάχιστα, διὰ νὰ σοὶ στείλω καὶ «Μικρὰ-μικρά». Ἀπάντησέ μου δὲ εἰς τὸ ἄλλο φύλλον. Σ' ἔρωτώ, ἐν τέλει, ἂν προκηρύξῃς διαγωνισμὸν ἐπὶ τῇ βῆσει εἰκόνας; Διόρθωσέ μου τὸ ὄνομα, δὲν λέγομαι Γιαννάκης, ἀλλὰ Λαομέδων. Τὸ ψευδωνυμὸν μου σοῦ ἀρέσει; Σοῦ ἀρέγγω τὸ χέρι. Ὁ φίλος σου Λαομέδων Σ. Μακοπούλος, ἔτων 9 (2, μαθητῆς β' τάξεως Ἑλληνικοῦ σχολείου ὑπὸ τὸ ψευδωνυμον Μελλισσοῦτος Νέστορ.

— Ἀγαπητόν μου Παδικόν φύλλον. Μόλις ἐμάθον τὴν ἐγγραφήν τοῦ Βασιλόπαϊδος Χριστοφοροῦ ὡς συνδρομητοῦ δὲν δύνασαι νὰ κεντεύσῃς τὴν χαράν, τὴν ὁποίαν ἤσθαιθην, διότι εἶδον πληρωμένους τοὺς ποθοὺς σου καὶ ἀνελογίσθην ὅτι ἀπολαβόντες δικαίως τῶν καρπῶν τῶν προσήκων ὑπερεῖπαι σου. Εἶδε τὸ παράδειγμα σου νὰ μιμηθῶσι πάντες καὶ νὰ κἀνῶσι ὅτι κατὰ

τὴν ἀναμείνω δὲ τὸς ὑπὲρ ἐμοῦ φιλικὰς ἐνεργείας σου. Ἐπίσης ἔλαβον τὰ αἰνίγματα καὶ τὰς λύσεις σας, ἀγαπητοὶ Λεοντόκαρδος Κρής, Ἀθηναϊκὸ ἀστήρ, Ἑμμ. Βασιλείου, Βοῶπις Ἥρα, τὴν ὁποίαν τώρα ποῦ ἀνέρωσε, περιμένω εἰς τὸ γραφεῖόν μου νὰ ἴδω ραδοκόκκινη πάλιν ἔπος καὶ πρότερον, Ὅδοιπορε, τοῦ ὁποῖου ἰδιόβαστα τὸ ποιηματάκι καὶ ἠγχαριστήθην ἐνέγραφα δὲ εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην καὶ ἀναμείνω τὰς φιλικὰς ἐνεργείας, Ἄνθος τῶν Ἀλπεων, Ὅρητικὸ βορρᾶ, τὸν ὁποῖον ἐνέγραφα καὶ εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην», προσφιλεῖς ποιητρία Σαλφῶ τὴν ὁποίαν εὐχριστώ διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ πληροφορίῳ ὅτι ὁ πρώτος τόμος τιμᾶται δρ. 3, Ἀρχιναύαρχε Θεμιστοκλῆ καὶ Ἀεικίνητος περιστερῶ τῆς ὁποίας τὸ γραμματάκι μὲ ἔχει ἐνθουσιάσει.

Σὲ συμβουλεύω νὰ καταγείνης, φίλτατε Μικηναῖε, καὶ ἐπέτιχῃ συν τῷ χρόνῳ νὰ γράψῃς καλὰ ποιήματα. Τὰ πρωτόειά σου τοῦλάχιστον τοῦτο δεκκύσου.

Φιλήματα πολλά εἰς τὸ προσφιλεῖς Ἄνθος τῶν Ἀλπεων, τοῦ ὁποῖου ἔλαβον τὰς λύσεις καὶ τὰ παράπανα διὰ τὴν παράλειψιν τοῦ διανομέως μου τὴν ὁποίαν ἐσπευσα νὰ διορθώσω.

Σὲ ἐνέγραφα, προσφιλεῖς Ἑλένη Ἀκρατοπούλου καὶ περιμένω γραμματάκι σου.

Οἱ φίλτατοι: Ἑρμᾶν Κνασι, Καλοκάγαθος Πινελόπη, Κέα Ἥπειρος καὶ Ὀκεανὸς ἔχον πολλοὺς ἀσπασμοὺς ἀπὸ τὸν φίλτατον Π. Δελαζάνον.

Μάλιστα, Δίκατε Ἀριστείδη καὶ Π. Καρούσε, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, καὶ αἱ λύσεις περὶ τῶν ὁποίων γράφετε, ὥστε μὴ ἀνησυχῆτε.

Σοὶ ἀπέστειλα φιλικῆ Κέα-Ἥπειρος καὶ μένω τὰ ἐνεργείας σου.

ἔλαβον τὰ γράμματα, τὰς «Ἀσκήσεις» καὶ τὰς φιλικὰς Πειραϊκῆ αὔρα, Εὐμολὸν Καΐσαρ, Καλοκάγαθος Πινελόπη καὶ τῆς ὁποίας ἡ παρατήρησις ἦτο δικαία, ἀμαριώτη, Χρυσομαῖλον δέσας καὶ ἀστήρ, Ἄνθος τῶν Ἀλπεων, ἀνάκη, τοῦ ὁποῖου ἂν δημοσιεύσω τὰ ἐνέγραφα, καὶ αἱ σοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ συγχαρη-

α μετατῶ τῶν διαγωνιζομένων, φίλθαναι, καὶ ἔλαβον τὰ «Πνεύματα καὶ τὰς «Ἀσκήσεις πνεύματος», οἰκά σου, Μελλισσοῦτος Νέστορ, τοῦ ἰαγματικὸν ὄνομα διορθώσα, ἂν δημοσιεύσῃς τὴν σειράν των.

Ὡς Βοῶπις Ἥρα, νὰ σοῦ κἀμψ ἄλλὰ παράπανα, τὰ ὁποία δὲν χωρῶ δὲ σοῦ γράψω.

Ἐπεὶ «Ἀσκήσεις πνεύματος» εἰς ἄσων, διὰ νὰ μὴ ἀδικηθῶσιν οἱ ἐν ὑδρομηταί μου, αἱ ὁποῖοι ἄγνωστον μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν τὸν ὁποῖον

κ ν ο μ ε ὑ ς μου, καὶ ἐκεῖνος κεν σ ρ α τὸν. Ὅστε τὸ παρὸν φύλλον ἐν Ἀθήναις συνδρομηταί μου ταχυ-

των ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν.